

KJÆRLIGHET/SYMPATI.

2528

Som følge av denne kjærlighet eksisterer de (-kosmisk bevisste) kun i gleden over å være til lykke og velsignelse for alt levende og i kraft av hvilket de er ett med Gud.

2544

Men kjærlighet er ikke ulogisk sympati. Den er ikke dette å si ja til sin nestes eventuelle tåpelige eller ulogiske ønsker. Den er derimot dette å si nei til alt det som ikke kan være til glede og velsignelse for levende vesener eller i verste tilfelle si nei til manifestasjoner eller avgjørelser som absolutt ikke utgjør "det minste onde" i en gitt situasjon hvor den totale kjærlighet ikke kan utfoldes, og hvorfor det derfor er et onde hvordan man så bærer seg ad. Det fullkomne menneske kan ikke utfolde sin kjærlighet når menneskene har så mørk karma som her på jorden.

2546

Kjærligheten er en i høyeste grad intellektualisert humanitet og medfølelse med alt levende uten på noen som helst måte å være hankønns- eller hunkønnsbetonet.
- Den avviker således 100% fra ekteskaps- eller parringskjærligheten, som befordres av den hormonproduksjon i vesenet som gjør det for elsket og dermed binder det til befruktnings- eller forplantningssfæren i den jordmenneskelige psyke.

2552

Den absolutte kjærlighet er en indre guddommelig kraft som strømmer gjennom vesenet og i dettes psyke befordrer en uimotståelig følelse av lyst, trang og plikt til å hjelpe overalt der vesener er i nød, ligegyldig om det er mennesker, dyr eller planter.
... dette at andres normale glede danner grunnlaget for ens egen glede.

2552 En kjærlighet som ikke er videnskap er ikke kjærlighet, og en videnskap som ikke er kjærlighet, er ingen absolutt videnskap.

2584

Men jo mindre utviklet denne kjærlighetsevne er, desto mere katastrofale begivenheter skal der til før den reagerer og dens opphav viser medfølelse især overfor fremmede eller for dette opphav uvedkommende vesener.
- Det er jo lett nok for nevnte opphav å føle medlidenhet eller kjærlighet overfor de vesener som det selv har sympati for i forveien.
- Det er først når sympatien også er vokset frem til å gjelde fremmede mennesker, ja endog mennesker som har voldt oss ubehageligheter eller er fiendtligstemt overfor oss, at den begynner å bli en faktor i fredens skapelse.

2594 Kjærlighet betinges absolutt ikke av gjenelskelse eller båndleggelse av noe annet vesen til fordel for seg selv. Den utstråler sitt lys og sin varme likesom solen på alt og alle uten betingelser eller fordringer.

2632 Det fullkomne menneskes totale kjærlighet er så sterk at der ikke finnes den lidelse som vesenet ikke ville påta seg for sin neste, hvis lidelse overhodet kunne finne sted i de høyeste verdener. Det var nettopp evnen til å føle denne kjærlighet for sin neste som var betingelsen for frigjørelsen fra reinkarnasjonen.

2635

Den (-intellektualiserte kjærlighet) er altså meget forskjellig fra forelskelsessympatien, idet denne er totalt uintellektualisert. Det er derfor man sier om denne sympati, som man tror er det samme som kjærlighet at: kjærlighet gjør blind.

893

Men en tvungen oppførsel overfor nesten kan aldri i noe tilfelle være kjærlighet. Kjærligheten er kun en manifestasjon man frivillig føler glede ved å gi, ligegyldig om man oppnår lys eller mørk skjebne derved.

333 I samme grad som denne følelse blir kultivert, hvilket vil si blir blandet med en passende mengde intelligensenergi, og dermed blir omskapt til kjærlighet...

362 Denne livets saligste fornemmelse er det samme som en logisk ledet, likevektig reaksjon mellom ild og kulde.

Kjærlighet er altså ikke ren følelsesenergi, men er en harmonisk kosmisk kjemisk blanding mellom tyngde, følelse og intelligens.

931 Hvor i livet er en fornemmelse større enn der hvor den avgivende part merker den mottagende parts åpning av sin ånds intimeste kanaler for gjennomstrømning av hele hans vesen, liv og kraft.

931 Og kun der hvor kjærligheten ikke avgis og ikke mottas kan der være gråt og tenners gnid sel.

1128 De forskjellige grener av familiekjærligheten er således ikke virkelig kjærlighet, sålenge den kun utløser seg som sympati for vesener som er nødvendige ledd i ens egen selvoppholdelsesdrift eller egoistiske velvære.

1257 ...som man ser kan kjærligheten altså råde bot på særlige spissfindige eller skarpe mentale motsetninger, ennå innen forståelsen er tilstede. Men der hvor kjærligheten ikke forekommer, må sådanne motsetninger kun utløse vrede, hat eller intoleranse.

x-b-46 Er kjærlighet ikke nettopp utelukkende begjæret efter å gi si neste lykke og glede.

1267 Denne vesenets samlede reaksjon kan være kulminerende, sund 0 velværedannende behagsfornemmelse for dets omgivelser, og vi kaller da vesenets fremtreden kjærlighet.

1301 De første idealer gjør det livsfarlig å elske sin neste, mens de sistnevnte gjør det livsfarlig ikke å elske sin neste.

Er det ikke nettopp denne omstendighet som gjør st det kristne budskap fremstår i to fundamentale avsnitt: Det Gamle - og Det Nye Testamente.

1388 Skapelsesprocessen har igjennem umåtelige tidsrum utviklet de levende vesen til å spørre om, eller begjære nettopp det den selv er, nemlig kjærligheten.

1448 Men denne kjærlighet er ikke en av frykt for lovene tillært dannelsesdressur eller rutine i høflighet. Ikke en kald hjernemessig oppfyllelse av teoretisk oppsatte moralbud,

hvormed man kan utsmykke sin egen lille person og likesom fariseeren takke Gud fordi man ikke er som andre mennesker.

2092

Din urokkelige tro på og senere realistiske opplevelse av at det utelukkende var kjærlighetens mening bak alle mørke foreteelser, i forbindelse med din urokkelige tillid til min tilstedeværelse i alt og alle, førte deg seierrikt frem til mitt åsyn.

2126 Kjærligheten er en mental energi som utelukkende fører sine opphav til å ofre seg for sin neste eller sine omgivelser.

2139 Og det er med denne kjærlighetsgrad (til mennesker, dyr og planter) at mennesket blir kvalifisert til å motta den første grad av den store fødsel som utløser seg som kosmiske glimt.

2337 så er kjærligheten altså den fundamentale kraftstruktur som utelukkende gir evnen til den aller høyeste visdom, viden, makt og opplevelse. Vi blir dermed nødsaget til å uttrykke den som Guddommens primære bevissthet.

1715 Hvordan skulle det almene jordiske menneske kunne elske med en sympati eller kjærlighet, som ennå ikke er blitt en organisk funksjon.

1721 Intet under at maskuline enpoledede geistlige myndigheter senere kun kunne oppfatte dette vesen og denne hans merkelige og ufattelige kjærlighetsinnstilling som noe der lå hinsides all jordmenneskelig kunnen og væremåte, noe som kun kunne presteres av en guddom eller et vesen som var direkte sønn av Guddommen.

1735 Og hvor skal denne kjærlighet komme fra hvis ikke hvert enkelt individ vil ta fatt og gjøre hva som kan gjøres for å utvikle den i sin egen natur. Den er for tiden langt mere nødvendig enn både skoleundervisning, universitetsutdannelse og andre former for menneskelig utvikling.

1753 Kun der hvor det i mennesket er anlegg som gir seg utslag i en høyere sympatifølelse, altså en kjærlighetsfornemmelse som strekker seg utenfor det rent forplantningsmessige og dermed utenfor selve ektemaken og avkommet, ja endog utenfor individets kjærlighet til seg selv... ligger den absolutte forskjell på dyr og menneske.

1820 Ulykkelig kjærlighet er altså i virkeligheten ikke noen ulykkelig kjærlighet, i det kjærligheten aldri kan bli ulykkelig. Den søker aldri sitt eget og kan dermed ikke danne skuffelse for sitt opphav.

- Den ulykkelige kjærlighet er derimot kun en utilfredsstillet elskovs eller parringssult.

- *Kjærligheten er totalt uten fordringer for sin egen eksistens.*

1821 Det er lett å se parringskjærlighetens eller forelskelsens totale avmakt med hensyn til skapelsen av fred, harmoni og fryktløshet mellom vesnene.

- Forelskelsens B-begjær er således spiralkretsløpets dødbringende frost og kulde. Det er fundamentet for alle mentale kretsløps vintersone.

iv-19

Den Hellige Ånd er, foruten den høyeste viden om Gud, også den høyeste kjærligheten. Men kjærligheten kan bare bli kjent av kjærligheten.

iv-45 Kjærlighet utgjør en enhet av kulminerende likevekt mellom den høyeste forstand og sympati.
- Alt er så godt er livets høyeste matematiske facit.

xx-a-l-2 9 Den store sannhet om livets høyeste væremåte og den hermed forbundne høyeste visdom og lykke er den at man må gi sitt liv for å komme til å eie det.

xx-a-l-3 0 Vi lærte å elske dem (-som hater og forfølger oss) fordi vi så at de var Guds redningsbelte til oss på et tidspunkt hvor vi var på vei til å drukne i villfarelsens, overtroens og selvskhetens ocean.

xx-a-l-31

Og vi så Guds kjærlighet i det lysende strålevell på livets tinder hvor Gud i sin allvidenhet og allmakt og allkjærlighet holder hvert eneste levende vesens skjebne i sin hånd. Dette er den store sannhet om kjærligheten.

viii-129 Logisk behagsopplevelse er det samme som kjærlighet.

xi-34 Kjærligheten er Guddommens egen strålende ild, som gjennom-strømmer alt og alle, ja er selve verdensaltets innerste bærende ånd og kraft.

xi-35 Det var denne Faderens strålende kjærlighetsutfoldelse som er uavhengig av forutgående tilbedelse eller gunstbevisninger, elle kort sagt dens identitet med den totale uselvskhet "den hjemmeværende sønn" ikke kunne fatte og begripe.

xii-47 Men kjærligheten kan ikke eksistere uten å være identisk med ydmygheten. Og ydmygheten er det samme som den absolutte selverkjennelse av sitt eget vesens fullkommenhet og ufullkommenhet.

xii-c-38 Kjærlighet er jo gave- eller frigivelsesprincippet i renkultur.

- kjærlighet er en mental innstilling hvis tankeretning utløser glede ved å la andres velferd gå forut for sin egen.

xiii-50

Men å begjære eller elske noe fordi det fornemmes som en livs betingelse for ens eget legemlige og mentale velvære, er ikke så meget en kjærlighet til eller dyrkelse av dette noe, som det nettop er en dyrkelse av seg selv.

xiii-50 Men denne omhu for og eventuelle kjærtegnen et vesen som betyr ens livslykke, er ikke noen absolutt kjærlighet- det er bare selvoppholdelsesdrift.

xiii-8 0 Den man elsker ønsker man lykkelig. I situasjoner hvor dette ikke er tilfelle, er det i virkeligheten kun seg selv man elsker.

xxiv-2-68

Det uferdige menneske har ikke de erfaringer om kjærlighetens vei, som gjør det mulig i alle situasjoner å se denne vei som den eneste virkelige og ufeilbarlige vei mot lyset. De må derfor her og der i større eller mindre grad komme utenfor denne vei, og derved komme til å erfare den ufremkommelighet, de morasser og dynn-terrenger som her sperrer veien mot lyset for den som ikke vil gå nestekjærlighetens vei.

DEV-2-200

... den av naturen utviklede kjærlighet (ved lidelseserfaring er, i motsetning til forelskelsen) er basert på prinsippet heller å gi enn å ta. Den kan ikke avføde noen form for forelskelse eller begjær efter med vold og makt å besidde et annet vesen totalt for seg selv alene. Medens forelskelsen eller den hurtige sympati, skaper skinnsyke, sjalusi og rivalisering, som er roten til mørket eller det onde, skaper den virkelige kjærlighet fundamentet for det gode eller lyset i verden.

DEV-3-252

Men derutover (-evnen til å elske vesener av motsatt kjønn, og ha sympati for ektemaken og avkommet) avføder den sanne parrings sympati kun skinnsyke, sjalusi, lemlestende og drepende skinnsyke-dramaer og krigstilstander og bloddryppende hevnakter som livsbetingende fundamenter i de ennå primitive veseners dyriske selvoppholdelsesdrift.

DEV-3-252

Parringskjærligheten er således absolutt ikke beregnet på å skape fred i verden. Den struktur er kun et organiske beredskap for fysisk organismeskapelse, og den herav avfødte mulighet for vesnenes reinkarnasjon.

DEV-3-253

Vi har således berørt to slags kjærlighet: parringskjærlighet en og allkjærligheten. Vi har sett at parringskjærligheten er begrenset til kun å kunne omfatte ektemaken og avkommet. Ut over denne begrensede sympati befordre den mørket, skinnsyke, sjalusi, hat og krigstilstand mellom vesnene.

DEV-3-253

Men denne (dobbeltpolede) trang til å kjærtegne og selv motta kjærtegn er ikke slik som parringskjærligheten eller forelskelsen kun en trang til å kjærtegne et vesen av motsatt kjønn. Den utvikler seg til i like så høy grad å avføde trangen til å kjærtegne sitt eget kjønn.

- De (det store flertall av uferdige jordmennesker) har aldri i sin bevissthet følt noe i retning av en slik utvidet kjærlighetstrang. Og de er likefrem oppdratt til å oppfatte en slik sympati for sitt eget kjønn som en abnormalitet, perversitet eller avsporing, ja likefrem en forbrytelse.

DEV-256

Den enpolede sympati eller parringskjærligheten viser tydelig nok at den ikke kan avskaffe krig, sorg og lidelser innenfor menneskeheten, men har vært og stadig er en kilde til fremkallelse av store områder av "det onde" eller mørket.

L-104

Den absolutt rene kjærlighet gjør enhver omfavnelse, berøring og kjærtegn av dem man elsker til en absolutt behagelig og velgjørende fornemmelse som er av en sterkt stimulerende eller opplivende natur både for mentalitet og fysikk.

L-105

Er der da ingen forskjell på seksualisme og kjærlighet. Nei, i grunnprincippet eksisterer ingen forskjell. Seksualisme er glede og nydelse ved berøring og kjærtegn, kjærlighet er glede og nydelse ved berøring og kjærtegn.

L-105 Nu vil man eventuelt innvende at det er mange mennesker man elsker uten at dette har noe som helst med seksuelt begjær å gjøre. Men hertil må jeg få svare at det er en av verdens største illusjoner. Hvis man virkelig elsker et annet vesen, vil det uvegerlig være en nydelse på en eller annen måte å gi denne kjærlighet uttrykk.

L-106 "Alt er såre godt" er det facit all forskning tilsist urokkelig fører frem til. Men når alt er såre godt, er det jo det samme som at all opplevelse er kjærlighet. Kjærlighet er igjen i sin høyeste fremtreden det samme som kulminasjonen av begjæret etter uselvvisk å være til behag for alle andre vesener.

L-107 Kjærlighet blir derved synlig som kulminasjonen av sitt opphavs sanne tiltrekning imot og harmonisk tilpassede berøring med alle øvrige levende vesener i tilværelsen

L-107 Å føle seg ett med alle levende vesener er det samme som å føle deres lidelser, gleder, sorger og bekymringer som lokaliteter i ens egen mentalitet. Disse vesener er blitt noe av ens eget legeme, er blitt noe av en selv. Deres ve og vel har samme interesse for en selv som ens eget ve og vel.

L-107 Men for at ens neste kan bli noe av en selv må denne kobles til ens egen mentalitet på samme måte som en jernbanevogn kobles til en togstamme for å være ett med denne.

- Dette bindeledd er nettopp et urokkelig begjær etter å være ett med andre vesener, hvilket vil si en urokkelig lengsel etter uselvvisk å knuge, omfavne, kjærtegne og skape behagsfornemmelser for andre levende vesener i tilværelsen.

L-107 Dens (kjærlighetens) fornemmelse i form av tanke er Den Hellige Ånd.

L-107 Men den sone i hvilken den ekteskabelige kjærlighet behersker livet, er ikke allkjærlighetens kulminasjonssone, men dens fostersone.

K-33-2-3 Gjennom religioner, kirker og templer tilsiktes en foredling av følelsen. Og gjennom universiteter, skoler og læreanstalter blir intelligensen utvidet. Og når individet oppnår en viss likevektig fullkommen beherskelse av disse energier, oppstår den fullkomne kjærlighet.

K-51-149 Kjærligheten er den høyeste næring for vårt psykiske liv.

- Å være tjener for andre er den største lykke. (Ref.)

K-68-99 Det kreves stor forberedelse for å nå frem til en kjærlig innstilling. Den vesentligste del av denne forberedelse er lidelsers erfaringene eller den mørke karma; en annen del av forberedelsen er ånds videnskapen.

- Men en tredje og også vesentlig del.. er andre menneskers eksempel, deres kjærlige væremåte, forståelse, imøtekommenhet og hjelpsomhet.

K-68-110

Og man kan virkelig tale om praktiske øvelser. For likesom ingen kan bli geni innenfor noen kunstart uten å øve og trene og ha tålmodighet og arbeide og atter arbeide, er der heller ingen som kan bli geni i kjærlig livsutfoldelse til gavn og glede for omgivelsene uten å trene og øve seg og gjøre feil, men lære av det og etterhånden utvikle et virkelig menneskelig kjærlighetstalent.

K-73-79

At noe er til nytte eller gavn, behøver ikke å bety at det absolutt fornemmes som behagelig i det øyeblikk det skjer. Kjærlighet kan fornemmes som noe som i høyeste grad er ubehagelig, og her er vi til kilden eller årsaken til jordmenneskenes misforståelse av begrepet kjærlighet.

K-73-82

Man fylte ny vin i gamle skinnsekker, idet man presset Kristi lære om kjærlighet inn i et dogmesystem av forsoning og nåde som i virkeligheten hører hjemme i de gamle offerreligioner.

K-75-89

Hans manifestasjoner vil altså være å uttrykke som absolutte behagsmanifestasjoner i samme grad som han har tilegnet seg herredømme over kreftene. Det av dette herredømme avfødte behag er igjen det samme som det vi kaller kjærlighet.

K-81-210

Menneskene må arbeide på å utvikle sitt talent for å oppfylle kjærlighetens bud, da vil denne kjærlighetsutfoldelse stråle som livgivende krefter i det univers som er vedkommende menneskes fysiske legeme, og den vil stråle ut imot nesten i hverdagen som humanitet og kjærlighet.

KONCENTRASJON.

679

Konentrasjon er igjen det samme som utelukkelse av alt, hva som ikke angår konstrasjonens objekt.

x-13

Denne konstrasjon av tanker er det samme som en mobilisering av alt hva De i Deres bevissthet eier av erfaringer som er i familie med problemet. Konsentrasjonen er altså en foreteelse, ved hjelp av hvilken De igjennem det allerede kjente søker å oppklare det ukjente.

KONFLIKT.

K-68-148

Mentale kortslutninger er som før nevnt et resultat av at utstrålinger fra visse talentkjerne i overbevisstheten via de psykiske og fysiske organer motarbeider hverandre istedenfor å samarbeide. Det gir mentale konflikter, idet motstridende tanker og følelser så og si forsøker å drepe, underminere eller fjerne hverandre.

- Det er naturlig at det er slik, idet jordmennesket er et overgangsvesen fra dyr til riktig menneske, og det ennå besidder en hel del talentkjerne som er utviklet gjennom dyreriket og primitive naturmennesketilstander, samtidig med at det har begynnende menneskelige eller humane talenter.

KONGE.

1989

Dette vil si et vesen i hvem den væremåte som dets folk skulle utvikles i, forlengst var blitt til c-viden.

1990 Men idealbevissthet for folket er det samme som en bevissthet i hvilke de feil og unoter som i dag behersker folkementaliteten, er overvundne og ikke forekommer i samme mentalitet.

1991 Det er altså flokken som idag bestemmer kongens bevissthet, ikke kongen som bestemmer flokkens bevissthet.

- Kongen er idag flokkens slave - om enn dette slaveri er kamuflert i slott, gull og purpur.

1992 Kongebevisstheten vil idag mere enn noensinne være ikke å drepe.

iii-13

Begrepet konge dekker noe langt dypere og mere guddommelig enn det almenheten i dag forstår ved begrepet.

- *Kongen var opprinnelig uttrykk for verdensgjenløserne.*

- Ja, fyrstehusene av idag er kun gyldne ruinhoper av de fortidige største og altbeherskende åpenbaringer av Guddommen i kjøtt og blod eller i et menneskes skikkelse.

- Kronen, scepteret og kåpen utgjør symbolet for det treenige principp.

iii-16 Kongen var fysisk våken dagsbevisst i denne sin identitet idet han var et innviet vesen.

iii-17 Den virkelige og rettmessige bærer av de kongelige symboler var en sannhetens lyskilde, var en stedsebrennende, livgivende og varmende ild, en evig rinnende strøm av kjærlighet og de herfra utgående aspekter: visdom, rettferdighet og ydmyghet.

iii-20 I samme grad som denne utvikling og vekst i folket tiltok, måtte kongen bli mindre og mindre påkrevet.

iii-22 Folket er mere og mere kommet bort fra det religiøse instinkt₁ i kraft av hvilket det hadde evne til å tro på kongen, og derved tilbe og dyrke ham, og til likefrem slett ikke å kunne unnvære ham idet det gav den fulle tilfredsstillelse av deres religiøse hunger.

iii-23 Etterhvert som menneskeheten modnedes til opplevelsen av mørkets foreteelser, måtte den innviede konges materielle makt opphøre, i motsatt fall ville den bli en hindring for vesnenes videreførelse.

iii-25 De innviede verdensgjenløserne var stadig konger, men deres rike var opphørt med å være av denne verden.

viii-12 Og da kongemakten nu (etter materialismens inntog) ikke lengre var noe man ble tildelt ved en beståen av den prøvelse av de for en konge nødvendige fysiske og åndelige kvalifikasjoner, som heter innvielse, måtte helt andre makter og faktorer enn de som betinget folkets absolutte velferd, av og til uunngåelig komme til å utgå fra tronen og dens opphav.

K-71-290

Det var dette jordens jeg som med sin ånd i særlig grad besatte de eneveldige konger i gamle dager. Når det het seg at de var Guds sønner, var det i virkeligheten selve jordånden de stod nærmest. De var således centre for jordjegets fysiske talentkjerner.

- Igennem disse "talentkjerner" eller "konger av Guds nåde" utsendte jordjeget sin vilje, som gjennom kongenes diktatoriske maktutøvelse ble transformert om til mellomkosmiske begivenheter.
- Det diktatur som derved ble utøvet, var både i kontakt med jordjegets daværende begjær, vilje og lengsler og med menneskehetens daværende utviklingstrinn, idet menneskene i de riker som var underlagt kongene, var primitive og uvidende vesener som var uimottagelige for direkte impulser fra jordjegets ånd.

K-71-290

Konger og diktatorer var således i lange tider de eneste vesener som besatt en psyke som direkte kunne motta jordjegets impulser.

K-72-89

Kongene (i fortiden) var eneveldige og hadde kolossal makt, men deres innviede tilstand var en garanti for at de ikke på noen måte misbrukte sin makt, men kun brukte den til gavn for det folk, hvis jordiske skytsånd de var. De var på en gang konge, yppersteprest og øverste dommer, og utformet de religiøse myter, symboler og skikker til det utviklingsnivå hvor folket stod.

KONKURRANSE.

K-71-263

At sunn gymnastikk og sport drevet under normale former her spiller en uhyre rolle i den almindelige sunnhetstjeneste er ubestridelig, men ulykkeligvis er megen sport som kunne være av uvur-derlig betydning for sunnheten i vår tid, takket være en grov spekulasjon i overdrevne konkurranser, ført ut i sin egen karikatur, hva en ganske almindelig gjennomlesning av bladenes omseggripende sport referater vil bekrefte.

KOMMUNIKASJON.

K-68-50

Likesom tale og skrift er materielle forteelser som hver især utgjør et befordringsmiddel til overføring av tanker, forestillinger, bevissthet eller liv, således utgjør hver eneste detalj i naturens store scenen også en materiell foreteelse, ved hvilken tanker, forestillinger, ånd og liv, kan overføres fra et vesen til et annet, nemlig fra Guddommen til gudesønnen.

K-68-52

Og man vil således forstå at materiens mange nuancer eller detaljer nu ikke mere blott utgjør kolde virkningsfaciter, men er uttrykksmidler ved hvilke Guddommen overfører sine tanker til de levende vesener på samme måte som bokstaver og tegn i sproget er uttrykksmidler ved hvilke de levende vesener gjensidig overfører sine tanker til hverandre.

KOMMUNISME.

1334 Det nye testamentes evangelium utgjør altså den rene kommunisme.

1334 Det var jo denne dommedags tidsperiode som av kommunismens sanne opphav ble bebudet som de siste tider, hvilket vil si bankkontokulturens eller det falske forretningsprincippets opphør.

1335

Sålenge individet ennå kan ytøve terror og hevnafter, utplyndringer, røverier og mishandlinger overfor de besiddende klasser, har det ikke noe med virkelig kommunisme å gjøre. Dette røber en diktatorisk innstilling.

- Den rene kommunismes faste, bærende punkt er heller å gi enn å ta.

1335

Vesensets vrede og intoleranse avslører dets ennå sterke selvdyrkelse, thi hva er vrede annet enn reaksjonen over en annen vesen opprettholdt hemning eller motstand for tilfredsstillelsen av egne begjær.

1336

Men når et kommunistisk samfunn må gå til forhenværende kapitalistiske tilstander, vil det jo avsløre at man er gått for voldsomt til verks. Man er gått sterkere enn utviklingen.

1336

Kommunisme er ikke et oppfunnet politisk system, det er et utviklingstrinn, i hvilket nestekjærligheten, hvilket vil si fellesskapet, kollektiviteten, er hellig, er en livsbetingelse.

1336

Kommunismen kan ikke være identisk med den antipati mot kapitalmakten det vesen føler som er undertrykket av den.

- Det er soleklart at et kommunistisk parti som består av alt for mange av denne art vesener, ikke kan tas alvorlig med hensyn til dets kommunisme.

1348

Kommunisme er ikke en ved diktatur opprettholdt ensretting av alle vesener. Hvordan skulle vel en sådan mental eller fysisk tvangstrøye bli mere behagelig og livsoppmuntrende enn kapitalismens tvangstrøye.

1348

Man må derfor være på vakt, hvis man hører til dem som idag kaller seg kommunister, at man virkelig bærer dette hellige predika med rette og ikke er med til å besudle dette hellige prinsipp, den opphøyede nestekjærlighet, det totale kollektive broderskap, den absolutt frihetsgivende fellesskapets erkjennelse.

KONTRAST.

2412 Alt det vi kjenner, kjenner vi på grunn av dets motsetning eller kontrast.

2413 Det levende vesen er her i sitt jeks element evig uforanderlig rotfestet i og ett med Guds stråleglorie.

Men for å kunne sanse udødeligheten og enheten med Gud må det skape seg organismer som kan operere med materien, *og således oppleve kontrasten til den evige kosmiske tilværelse.*

2453 Der hvor det ikke er kontrast, kan det umulig eksistere detaljer, og der hvor det ingen detaljer er, er det intet å sanse eller oppleve. Og der hvor det ikke er noe å oppleve, kan det umulig eksistere bevissthet.

2462 I kraft av sanseevnen skapes livets opplevelse. Fundamentet for denne opplevelse er skapelsen av kontraster. Disse inndeles i to hovedkategorier, behag og ubehag.

2478 Vi ser to sider ved livsopplevelsen. Den ene side fornemmes som frastøtning og tiltrekning, dvs. ubehag og behag.

Disse to fornemmelser utgjør de to kontraster, uten hvilke ingen livsopplevelse kan finne sted.

- All livsopplevelse er således en umulighet uten kontrastprincippet.

Det høyeste utslag av disse to prinsipper er kulminerende kjærlighet og hat. Fysisk som solskinn og nattemørke.

2605 Livsopplevelsesevnen beror på kontrastopplevelse. Derfor kan vesnenes livsopplevelsesevne - som også er Guddommens livsopplevelsesevne, kun opprettholdes i kraft av fornyelse.

2658-12 Kort sagt, da alle kontraster eller motsetninger således opphever hverandre i den evige skapeevnes samlede resultat, kan dette resultat heller ikke ha noen analyse utover at det utgjør noe som er

639 Enhver form for kontrast kan ikke eksistere eller bli til uten på basis av sin motsetningskulminasjon.

Enhver sådan kulminasjon vil i kraft herav uvegerlig avføde sin motsetningstilblivelse.

- Et kretsløp er en skiftende tilstand mellem de to kontraster vi har kalt innvikling og utvikling.

642 De to kontraster vil på et punkt midt mellom sommer- og vintersolhverv være hinannen jevnbyrdig. Dette kaller vi for jevndøgn.

664 Jo mindre kontrastrik vesenets opplevelse av livet er, jo fattigere eller mere elementær blir denne opplevelse, mens det motsatte er tilfelle jo mere kontrastrik den er. Det er nemlig kun kontrastene som kan sanses.

711 Disse to kontraster (hunger efter og mettelse av lys og mørke) danner bevissthetslivets absolutte suverenitet, idet alt kan skapes ved disse, og absolutt intet kan bli til uten i kraft av dem.

985 Ting hvortil der ikke forekommer noen kontrast, er ganske hevet over sansning.

345 All nydelse, all lykke er kun kontraster til det man er mett av eller har utlevet.

389 Livets lover bevirker at lengsler absolutt kun kan gå i retning av kontrastene til det man til overflod er mett av.

1074 Dets eksistens som levende vesen betinges jo udelukkende av at det kun er den ene tin ad gangen (kjærlig/ukjærlig). Var det begge ting samtidig, opphevet de jo hverandre og ble lik X.

1375 Uten vinterprincippet, ingen sommer, uten mørket ingen kunnskap om lyset. Uten kontrastprincippet, ingen markering av begrensninger, uten begrensninger ingen sansning, og uten sansning ingen opplevelse av livet med herav følgende mentalitetsdannelse.

1939 Vi har nu forstått at livets opplevelse av hvilken art den så enn måtte være, kun eksisterer i kraft av kontrastprincippet.

1940 Mennesker kan være i akkurat samme kår, men fornemmer denne livsopplevelse høyst forskjellig. Årsaken ligger kun i hvor stor forutgående sansning av kontrasten til den nuværende opplevelse man har hatt.

35 Ethvert levende vesen i tilværelsen vil således være absolutt ute av stand til å oppleve noe, til hvilket det ikke i forveien har opplevet motsetningen.

37 De levende veseners evige liv kommer derved til å forme seg som opplevelse av skiftende perioder av lys og mørke - det evige livs dager og netter.

1654 Kan livet oppleves på annen måte enn nettopp ved skapelsen av dets motsetning eller kontrast. Den høyeste oppgave i verdensstrukturen og dermed i det levende vesen er således i første instans å skape en motsetning eller kontrast til det absolutte liv - men det kan jo kun være en uvirkelig eller timelig opplevelse.

xv-26 Hvordan skulle vi i det hele tatt kunne sanse uten kontrastprincippet. Kan man lese en hvit tekst som ikke på noen måte skiller seg ut fra det hvite papir den er skrevet på.

ixx-l-25 Ytterpunktene i det kontrastforhold i kraft av hvilket livets opplevelse er mulig, er det totale mørke og det totale lys såvel mentalt som fysisk.

L-123 Å tro at det kun er de behagelige erfaringer som hører Gud ti mens de ubehagelige erfaringer hører et annet og djevelsk opphav ti er jo uttrykk for absolutt barnlighet overfor den guddommelige verdensplan. En sådan tro kan kun eksistere på basis av absolutt ukjen skap til kontrastprincippets nødvendighet i livet.

K-68-85

Vesenet ville stivne i ensformighet og vanetilværelse, som ikke er noen riktig tilværelse hvis ikke dets bevissthet fornyedes gjennom kontrasten til lyset.

K-69-160

Det er i mørket lyset skal tennes forat det kan oppleves som lys. Derfor må de levende vesener oppleve mørket, føre de kan oppleve lyset.

K-74-99

Det er disse styrkeforhold (i den guddommelige ånd eller energi) som ligger til grunn for alle kontrastforhold innefor tilværelsen.

KORSET.

682

Korset er uttrykk for den fullkomne sansning, i hvilken vesen et ikke alene ser mål- og vektfaciter, men også ser tingene eller bevegelsen som livsytringsfaciter.

xvi i-15 Vårt kors, det er jo vår lidelse, altså har Kristus selv gitt uttrykk for at vi må igjennom vår lidelse for å bli ett med Faderen (ta ditt kors og følg meg). Lidelsen eller korset fører til neste-kjærlighet, til å tjene andre.

xvii-18 Vi er selv vår skjebneårsak og har mulighet for gjennom de handlinger vi sår idag å høste en lysere og lykkeligere skjebne i fremtiden, hvis vi tar vårt kors og følger Kristus ved ikke å hate og hevne, men tilgi og skape fred.

xvii-2-4 3 Det er riktig at frigivelse av Kristusmentaliteten i sitt eget sinnelag i første omgang fører til korsfestelse, men etter den korsfestelse kommer der uunngåelig en oppstandelsens morgen.

DEV-I-66 Korset er nemlig et evig symbol for væremåten i "Guds billede efter hans lignelse".

K-68-39 Det levende vesenes materielle sansefelt har således kun en eneste bestemt bane eller retning. Denne kan altså kun gå like fra mikrokosmos tvers over materien til makrokosmos. Det mest enkle symbol for denne rette, direkte bane vil derfor kun kunne utgjøre en strek, og vi har den ene av de to streker av hvilke et kryss eller kors består.

K-86-59 Og her er der intet alfa eller omega, ingen begynnelse eller avslutning; livsytringsfacitene utgjør en uendelig rekke eller kjede av detaljer, vi som tidligere nevnt kan symbolisere ved en strek.
- Men da mål- og vektfacitenes kjede som også kan symboliseres ved en strek, er begrensede, og livsytringsfacitene er ubegrensede, samtidig med at det er disse siste som utgjør det fundamentale eller bærende, får vi således her to streker, av hvilket den ene skal uttrykke det bærende og den andre det som bæres.

K-68-62materieforskningen blir således en forskning på tvers av materielegemet i dets lengdeutstrekning, medens livsytringsforskningen, opplevelsen av Guddommens korrespondanse med det levende vesen basert på kosmisk bevissthet, blir en opplevelse på langs av den evige lengderetning.

K-68-62 Men der finnes ennu en analyse av korset.

- Dette eventyr er den skjebne som er blitt selve korsets tegn til del gjennom Jesu lidelseshistorie, og hvorved samme skjebne ble det fullkomne forbillede på den skjebne ethvert menneske må gjennomløpe for å fullkommengjøre kretsløpet og bli identisk med det høyeste lys. Vi ser således at det jordiske menneske i seg selv utgjør et kors.

K-68-63 Og se: det evige symbol ble hevet opp fra fornedrelsens, hatets eller helvedes skyggeregioner (ved Jesu utsagn: forlat dem...), ble til det ratt med hvilket vesnenes åndelige kurs mot lykkens høyeste tinder utelukkende kan styres.

K-68-64

Har dets (menneskets) fysiske organisme ikke igjennom mange liv vært et kors, hvorpå en eller annen mørk bevissthetsart i hvert liv således ble tilintetgjort. Og er det fremdeles ikke en Golgataprocess vi overværer hver gang vi ser en mørk skjebne. Hva kan denne mørke skjebne være annet enn mørke bevissthetstendenser som ved sin fastnagling til et kors må gå under. At korset er av animalsk natur, er av kjøtt og blod, forandrer ikke prinsippet.

K-68-64

Kan man tenke seg en større fornedrelse av det levende guddommelige vesenes organisme enn denne at den er et slett og rett håndgripelig henrettelsesmiddel (likesom korset Jesus ble henrettet på). Er korsets historie således ikke her synlig som identisk med organismens historie.

K-68-64

I form av det fullkomne gudemenneske stråler og funkler "det levende kors" nu i sin opphøyede kosmiske atmosfære og er en pryde i Guddommens stråleglorie på samme måte som "Det døde kors" ble en pryde på kongekronen.

Ja i sannhet - det døde og det levende kors har samme historie.

K-68-233

Menneskets fysiske organisme er det kors, hvorpå en eller annen mørk bevissthetsart blir tilintetgjort. All den ulykke, lidelse, smerte, sorg og skuffelse et menneske kommer ut for i den fysiske verden, er dette menneskes korsfestelse.

- Det er alt fra det samme menneskes fortid, som han eller hun den gang trodde "kunne betale seg", som nu viser seg å ikke kunne det.

K-74-153

Det jordiske menneske er nemlig "korset". Dets fysiske legeme med sine utstrakte armer danner "det levende kors", et kors overfor hvilket alle andre kors utelukkende kun kan være symboler.

- Men dette kors er jordmenneskene i almindelighet ikke bevisst i. Deres dyriske herkomst lar dem i første instans være så travelt beskjeftigede med å albue seg frem, at de dermed korsfester andre.

K-74-153

De forskjellige roller i påskedramaet er de forskjellige mentale stadier jordmennesket på denne vei må passere, må erfare og opp leve.

K-73-15

Men enhver må igjennom sitt Getsemane og sin korsfestelse, innen det blir mulig å oppleve den oppstandelse som det er å bli ett med Faderen og bli en guddommelig livskunstner.

KOSMISK BEVISSTHET.

2650

Vesnene må bli 100% moralske eller i kontakt med Guds vilje og væremåte, før de kan få en tilsvarende adgang til også å besidde Guddommens viden. Hvordan ville det gå hvis vesnene fikk adgang til den høyeste kosmiske viden, mens de ennu besidder en mere eller mindre dyrisk moral. (Kfr. adgang til intelligensen med dyrisk moral).

674 Vi ser således at det mest primitive menneske og det mest intellektuelle nesten er på samme bølgelengde: begge parter oppfatter alle energiutløsninger som livsytringer. Det er kun på mellomstadiene at man oppfatter energiutløsninger i mål- eller vektfaciter eller er begravet i den endeløse årsaks og virkningslinje. Her er den kosmiske bevissthet fra forrige spiral helt degenerert.

1886 Denne bevissthetstilstand er den samme som er uttrykt i Bibel en som "talsmannen Den Hellige Ånd", Kristi gjenkomst i skyene og Himmerikes rike.

675 Når det primitive menneske tror at alt er livsytringer fra en Gud eller guder, så skyldes det at han ennu lever på en salgs c-viden fra sin kosmiske bevissthet i forrige spiral.

364 "Den Helleige Ånd" er det samme som universets fundamentalvidenskap. Dens idémateriale og tankeformasjoner utgjør Guds viden om seg selv, universet og tilværelsen.

1190 Det selvbefruktningsprincipp vi ser hos visse planter er en liten del av det selvbefruktningsprincipp som i sin høyeste analyse er den kosmiske bevissthet i kulminasjon.

2358 Igjennem en lang rekke i hyppighet tiltagende kosmiske glimt utvikler seg den mentale struktur som tilsist avføder den kosmiske bevissthetstilstand.

1895 Med denne bevissthetstilstand er vesenet blitt absolutt immun overfor alt det som kan bety fristelser og tendenser som er av underminerende art for bevarelsen av det pågjeldende vesens 100% kosmiske kapasitet. Verdensgjennløseren kan ikke være en person som kan fristes av den enpoledede sfæres dødbringende tendenser, og derved føres nedad.

vi-6 For den kosmisk bevisste er livet en eneste stor levende billedbok. I denne bok finnes det intet som helst bilde som ikke enten er veiledende, oppdragende, underholdende eller kjærtegnende.

x-5 Kosmisk bevissthet er resultatet av et møte med og en sammensmeltning av en i individet boende indre, imot den ytre natur og omgivelser rettet dragende kraft, og en fra denne natur tilbakevirkende og individet overskyggende kraft.

x-17 Et kosmisk bevisst vesen venter seg aldri noe annet av noe vesen enn det, det nettopp presterer eller manifesterer.